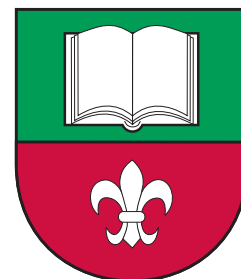

BLAŽOVICKÝ ZPRAVODAJ

5/2008

● REGIONÁLNÍ INFORMACE ● Z ČINNOSTI ORGANIZACÍ ● HISTORIE ●

Volby do Zastupitelstva Jihomoravského kraje a do Senátu Parlamentu ČR 17. a 18. října 2008

Foto M. Švábenská

VOLBY DO ZASTUPITELSTVA JIHOMORAVSKÉHO KRAJE

17. a 18. 10. 2008

Volební okrsek: **BLÁŽOVICE**

Výsledky hlasování:

Počet osob zapsaných v seznamech voličů: 903
Počet voličů, kteří se zúčastnili hlasování: 534, tj. 59,14 %
Počet platných hlasů 511

strana	počet hlasů
KDU-ČSL	272
Česká strana sociálně demokratická	114
Komunistická strana Čech a Moravy	50
Občanská demokratická strana	35
Nezávislí	11
SNK Evropští demokraté	6
Strana zelených	6
Volte Pravý Blok - www.cibulka.net	5
Moravané	3
Dohoda pro jižní Moravu	3
Česká strana národně socialistická	2
Strana zdravého rozumu	2
Folklor i Společnost	1
Dělnická strana	1
za zrušení poplatků ve zdravotnictví	1

VOLBY DO SENÁTU PARLAMENTU ČR

I. KOLO VOLEB - 17. a 18. 10. 2008

Volební okrsek: **BLÁŽOVICE**, volební obvod: č. 57 **Vyškov**

Výsledky hlasování:

Počet osob zapsaných v seznamech voličů: 903
Počet voličů, kteří se zúčastnili hlasování: 534, tj. 59,14 %
Počet platných hlasů 483

číslo kandidáta	jméno a příjmení kandidáta	počet hlasů
6.	Ing. Václav Horák	229
2.	Ing. Ivo Bárek	92
1.	Ing. arch. Zdeněk Koudelka	65
4.	Mgr. Luboš Kadlec	48
5.	Anna Šabatová	38
3.	Ing. Alena Machayová	11

II. KOLO VOLEB - 24. a 25. 10. 2008

Počet osob zapsaných v seznamech voličů: 903
Počet voličů, kteří se zúčastnili hlasování: 415, tj. cca 45,95 %
Počet platných hlasů 415

číslo kandidáta	jméno a příjmení kandidáta	počet hlasů
6.	Ing. Václav Horák	264
2.	Ing. Ivo Bárek	151

Zpracovala: V. Štefková

Ze zasedání zastupitelstva Obce Blažovice

Zasedání ZO ze dne 17. září 2008

Starosta obce předložil přítomným k prohlédnutí podrobnější plány modernizace trati Brno–Přerov, týkající se katastrálního území naší obce. Přečetl vyjádření firmy SUDOP, s.r.o. k požadavkům některých občanů, které vznesli na základě plánů a rozhovoru s Ing. Molákem, zástupcem projekční firmy SUDOP, s.r.o. a Ing. Sukem, zástupcem investora stavby „Modernizace trati Brno–Přerov“. Dále přečetl požadavky, které k tomuto projektu vznesl Obec Blažovice. Zastupitelstvo obce vzalo na vědomí navržené vedení trasy modernizace trati Brno–Přerov na katastrálním území obce Blažovice.

Zasedání ZO ze dne 8. října 2008

Starosta obce pan Kuklínek seznámil přítomné s dopisem, který zaslala firma SUDOP, s.r.o. Firma v něm požádala zastupitelstvo obce, aby v co nejkratším termínu schválilo změnu územního plánu, ve kterém bude vymezení dopravní

plochy pro modernizaci trati. Zastupitelstvo obce projednalo návrh na pořízení změny územního plánu a konstatovalo, že obsahuje některé nedostatky ve smyslu § 46 Zákona č. 183/2006 Sb., stavební zákon, ve znění pozdějších předpisů. Dohodlo se, že požádá o jejich odstranění. ZO by uvítalo, kdyby firma zaslala jeden komplexní dokument, který bude obsahovat veškeré náležitosti, specifikované tímto zákonem včetně situačních plánů, např. změn příjezdových komunikací do obce, zachytného parkoviště apod. tak, aby nebyla vyvolána nutnost další změny územního plánu v souvislosti s touto stavbou.

V případě, že veškerá dokumentace předkládaná zastupitelstvu obce k odsouhlasení bude v souladu s platnými zákony, nařízeními a vyhláškami, ZO Blažovice odsouhlasí tuto dokumentaci v co možná nejkratším termínu a bez zbytečných průtahů. ZO stáhlo tento bod z jednání.

Starosta poděkoval organizátorům, pořadatelům a sponzorům Svatováclavského běhu a Výstavy ovoce, zeleniny a květin.

Marta Kalábová

SPOLEČENSKÉ AKCE Kulturní dům Blažovice

9. listopadu

Beseda s duchodci
hraje skupina Melodie

14. listopadu

**10 let od založení kapely
NOČNÍ MŮRA**

spoluúčinkují kapely:
CRATE, COŽE, METAL KOZELCE,
HARRA GEORGIO

22. listopadu

Babské hody
hraje Sívická kapela

5. prosince

Diskotéka

21. prosince

Vánoční besídka

26. prosince

Štěpánská zábava
koncert skupiny ARGEMA

Poradna pro uživatele sociálních služeb

Veselá 199/5 (2. patro, kancelář č. 207, 218, 219), 602 00 Brno

PLNĚ BEZBARIÉROVÝ PŘÍSTUP

Tel.: 542 214 110, 542 214 111

ICQ 411058605

SKYPE: poradnabrno

Otevřeno v pondělí a středu od 8:30 do 17:00 hod. (další dny dle domluvy)

V ČEM VÁM PORADÍME

Naši poradci Vám pomohou ve všech otázkách, které se týkají zákona o sociálních službách, sociálních dávkách, výhodách pro zdravotně postižené, seniory a občany, zejména:

SMLOUVA O POSKYTOVÁNÍ SOCIÁLNÍ SLUŽBY

(výběr vhodné sociální služby v regionu; jednání s poskytovatelem sociální služby; text smlouvy o poskytování sociální služby, úskalí vyplývající z uzavírání smlouvy; sledování plnění podmínek smlouvy a řešení případných neshod a konfliktů vzniklé mezi Vámi a poskytovatelem služby; spočítání výše plateb za sociální službu a případné vrácení částek příspěvku na péči a plateb za ubytování a stravování)

PŘÍSPĚVEK NA PÉČI

(žádost o příspěvek; zda na něj bude pravděpodobně nárok; jak žádat o příspěvek na péči; vyplněním žádosti; ustanovení zákona a vyhlášky o posuzování stupně závislosti na péči; pravidla vyplácení příspěvku na péči; formulace oznámení obecnímu úřadu o využití příspěvku; postup převádění příspěvku případnému poskytovateli sociálních služeb; odvolání proti nepřiznání příslušného stupně závislosti)

SOCIÁLNÍ DÁVKY

(dávky státní sociální podpory nebo sociální pomoci a péče; průkaz mimořádných výhod; jednorázové a opakující se příspěvky pro zdravotně postižené)

V případě potřeby zodpovíme všechny další otázky týkající se sociálních služeb, sociálních dávek, postavení uživatele sociálních služeb a poradíme, jak jednat s úřady.

!!! PORADNA JE BEZPLATNÁ!!!

Poradna navazuje na činnost Centra pro zdravotně postižené JM kraje (dříve sídlo Lidická 81; Palackého tř. 12)

Vláda věcí Tvých k Tobě se vrátí, ó lide český...

V letošním roce uplynulo 90 let od doby, kdy byl po rozpadu Rakouska - Uherska vyhlášen samostatný stát - Československo.

„...*Vláda věcí tvých k tobě zase se vrátí, ó lide český! Věštecká tato slova J. A. Komenského se vyplnila 28. října 1918...*“ Toto jsou slova, která do blažovické kroniky napsal ředitel místní školy pan František Kubínek.

V úterý 29. října 1918 došla na obecní úřad v Blažovicích z Prahy telegraficky zpráva o prohlášení samostatnosti Československého státu:

OBĚŽNÍK VŠEM OBECNÍM ÚŘADŮM A OBCÍM.

Zákon vydaný Národním výborem dne 28. října 1918. Samostatný stát československý vstoupil v život. Zachována souvislost dosavadního právního řádu se stavem novým, aby nenastaly zmatky a upraven nerušený přechod k novému státnímu životu. Národní výbor jménem československého národa jako výkonný státní, svrchovaný orgán nařizuje:

1. Článek.

Státní formu československého státu určí Národní shromáždění ve srozumění s československou Národní Radou v Paříži jako orgán jednomyslné vůle národa. Než se tak stane vykonává státní svrchovanost Národní výbor.

2. Článek

Veškeré dosavadní zemské a říšské zákony a nařízení zůstávají prozatím v platnosti.

3. Článek

Všechny úřady státní zemské a župní, okresní a obecní jsou podřízeny Národnímu výboru a prozatím úřadují a jednají dle stávajících platných zákonů a nařízení.

4. Článek

Zákon tento nabývá platnosti dnešním dnem.

5. Článek

Předsednictvu Národního výboru se ukládá, aby tento zákon provedlo.

Dáno v Praze 28. října 1918

Antonín Švehla

v.r.

Dr. Alois Rašín

v.r.

Dr. Vavro Šrobar

v.r.

Jiří Strábrný

v.r.

Dr. Fr. Soukup

v.r.

Obětovali se, jakož zákony kázaly jim...

Devadesát let letos uplynulo také od konce 1. světové války. S touto událostí je nerozlučně spojen právě vznik Československa.

Válka poznamenala i život lidí v Blažovicích. „...*Samostatnost naše vykoupěna byla životy a krví našich spoluobčanů. Mladí a zdraví odešli a více se mezi nás nevrátili. Hrdinové! Dali to nejdražší, co člověk má, svůj život. Složili své kosti dílem na frontě ruské, ostatní na frontě italské. Obětovali se, jakož zákony kázaly jim!...*“, napsal do blažovické kroniky pan František Kubínek.

Z naší obce, která měla v té době necelých 800 obyvatel, odešlo do války 111 mužů. Někteří z těch co do války odešli se už nevrátili. Padli: Paulík Oldřich (č.p. 60), Daněk Inocenc (č. 92), Nohel Karel (č. 30), Konečný Jindřich (č. 76), Paulík Jaroslav (č. 67), Šlezinger Ignác (č. 90), Svoboda František (č. 36), Svoboda Jan (č. 83), Paulík Raimund (č. 81), Kudlička František (č. 42), Nemrava Josef (č. 66), Paulík Antonín (č. 174) a Šenkyřík Rudolf (č. 53). Zůstaly po nich 3 vdovy a 18 siroteků.

Do českých legií v Rusku vstoupili: Boček Alois (č. 73), Boček František (č. 98), Klimeš Alfons (č. 172), Kubínek Alois, Kubínek František, Valehrach Alois (později převezen na francouzské bojiště) a Paulík Miroslav (č. 60). V Itálii: Daněk Emil a Burian Josef (č. 36). Nejpozději se z války vrátili legionáři z Ruska. Museli vykonat dlouhou cestu: ze Sibiře Tichým oceánem do Ameriky, přes Ameriku pacifickou dráhou nebo Panamským průplavem, potom po moři do Francie přes Švýcarsko a Rakousko do Prahy. Byla to vlastně cesta kolem světa.

(Zdroj - blažovická kronika)

Některá osmičková výročí, vztahující se k Blažovicím:

- V roce 1908 byl založen potravní spolek Svěpomoc

- Dne 1. září 1948 byla v Blažovicích zřízena mateřská škola v místnosti upravené v přízemí školy (od roku 1955 se učilo v nové MŠ).

Pokračování na str. 4.

Ještě toho dne večer obecní výbor konal slavnostní schůzi, na které starosta Josef Nohel tuto radostnou zprávu přednesl. Nato byl ve vesnici uspořádán lampiónový průvod s hudbou v čele. Průvodu se zúčastnilo obecní zastupitelstvo, všechny spolky a obyvatelé bez rozdílu stran a přesvědčení. Jak píše kronika, „...*jasot lidu byl nepopsatelný. Po průvodu přednesl řídící učitel Petr Nakládal slavnostní řeč o významu této události. Dále promluvil starosta obce. Po prosloveh zapělo obecní stvo národní hymnu, čímž slavnost skončena*“.

Svatý Václave, vévodo české země...

Letos také uplynulo 1100 let od narození patrona české země svatého Václava. Zdálo by se, že po jedenácti stoletích už nám kníže Václav nemá co říct. Ale zásady a principy, které Václav uplatňoval, jsou obecně platné dodnes. Jsou to úcta k životu, k rodičům, k druhému člověku, k pravdě, vědomí pospolitosti, možnosti se o druhé opřít a také brát na ně ohled.

Vláda věcí Tvých k Tobě se vrátí...

Dokončení ze str. 3.

A ještě jedna zajímavost - **13. října roku 1848** „...jel pan císař přes našo dědino a 18 kočárů a jedna eskadrona kyrysarů s nim...“ zapsal písmák Pavel Hlučka.

Kterak císař přes Blažovice projížděl...

Jednoho podzimního dne roku 1848 se císař Ferdinand Dobrotivý v průvodu složeném z 18 kočárů a eskadrony kyrysníků ubíral z Židlochovic, kde nocoval, do Olomouce, aby se zřekl koruny ve prospěch svého synovce arcivévody Františka Josefa. Na cestě mezi Prací a Blažovicemi náhle uviděli u cesty houf ozbrojených lidí. V bouřlivém roce 1848 byla první myšlenka, že tito lidé jsou vzbouřenci, kteří chtějí přepadnout císaře. Průvod ihned na návrší zastavil. V eskadroně, provázející císaře sloužil jiřkovický občan Jan Paulík, kterému bylo svěřeno její vedení, protože znal dobře okolní krajinu. Dotyčný přijel k houfu ozbrojenců, představil se a zeptal se, co zde tito ozbrojenci dělají. Vše se záhy vysvětlilo. Byli to jiřkovičtí občané.

Ohned ho poznali a vyprávěli, že jsou na honu a právě odpočívají. Po krátké rozmluvě odjel jezdec zpět k průvodu. Za chvíli se ale vrátil a nařídil, aby odložili pušky a klacky do brázdy. Všichni pak museli jít před průvodem do Blažovic, kde mělo proběhnout uvítání. Přece jen jim císař neuvěřil... (Někteří zlí jazykové dokonce tvrdili, že císaři z toho strachu zůstalo cosi v kalhotách...)

Blažovičtí občané čekali s hůbou na císaře u panské nivy (přibližně v místech proti dnešnímu hřbitovu). Byl zde utvořen špalír, který měl císaře zdravít. Za chvíli průvod přijížděl. Vpředu četa po zuby ozbrojených kyrysníků na obrovských koních, potom dva mladí jezdci na ušlechtilých koních, za nimi krytý kočár, ve kterém seděl císař Ferdinand. Člověk, běžící před kočárem po celou dobu volal a ukazoval na jednoho z mladých jezdců: „Podívejte se, to bude váš nový císař!“ Starého císaře vidět nebylo, byl schován v kočáře. Při projíždění průvodu museli okolostojící volat: „Sláva!“. Ale žádnému to prý nechtělo jít „upřímně z krku“.

Když se kočáry a průvod dostaly ke

kříži na Svárově, který býval nedaleko současného transformátoru, snažili se k císaři protlačit dva holubičtí rolníci, Andrysík a Černý. Neupravení, zarostlí. K císaři je nepustili. Oni přesto volali: „Veličenstvo, bude zrušena robota? Přestanou nám panské povinnosti?“ Z blízkosti císaře jim bylo odpověděno: „Ano, robota i panské povinnosti přestanou.“ Potom císařský průvod projížděl dědinou. U kříže pod kaštaný se opět snažili protlačit k císaři titíž rolníci z Holubic se stejnou otázkou. Chtěli o zrušení roboty slyšet od samotného vladaře. V Holubicích totiž na rozdíl od Blažovic robota ještě zrušena nebyla (v Blažovicích byla již dne 20. července 1784 uzavřena tzv. Aboliční smlouva, která v obci zrušila robotu). K císařskému kočáru ale opět puštění nebyli. Kdosi z císařského doprovodu je ale znovu ujistil o tom, že robota zrušena bude.

Od kříže pod kaštaný jel již průvod nerušeně dál směrem na Rousínov a Olomouc. Tam se Ferdinand dne 2. prosince 1848 vzdal vlády ve prospěch svého synovce Františka Josefa, který měl v té době 18 roků.

(dle zápisků Pavla Štěpánka)
Marta Kalábová

Odešel generálmajor Stanislav Hlučka

V noci 15. října 2008 zemřel v Ústřední nemocnici v Praze blažovický rodák generálmajor Stanislav Hlučka. Muž, který létal u 313. stíhací perutě ve Velké Británii i v 1. československém stíhacím leteckém pluku v tehdejší Sovětském svazu, zemřel čtyři dny před svými 89. narozeninami.

Stanislav Hlučka se narodil 19. října 1919 v Blažovicích u Brna. Vyučil se stroj-

ním zámečníkem. Později vystudoval Odbornou průmyslovou školu v Brně. Na výzvu „tisíc pilotů republiky“ se přihlásil do Masarykovy letecké ligy, ale jeho výcvik v Brně přerušila okupace. Přes Slovensko, Maďarsko a Bejrút se dostal do Francie a později do Velké Británie, kde létal jako pilot 313. stíhací perutě. V únoru 1944 odjel se skupinou letců pod vedením špkt. Františka Fajtla z Glasgow přes Suez do Sovětského svazu. Zde vytvořili 1. čs. samostatný pluk v SSSR, se kterým bojovali na podzim roku 1944 šest týdnů v obklíčení na Slovensku. V roce 1949 byl Stanislav Hlučka zatčen, vězněn a po propuštění řadu let perzekuován. Od listopadu 1989 se významně angažoval ve věci rehabilitace válečných veteránů

stíhaných komunistickým režimem. Od roku 1992 byl S. Hlučka předsedou Sdružení zahraničních letců. Dne 28. října 2005 mu prezident Václav Klaus za vynikající zásluhy o demokracii a lidská práva propůjčil Řád T. G. Masaryka.

Dne 20. 9. 2008 poskytl generálmajor Stanislav Hlučka poslední rozhovor, který zapsal pan Miroslav Dolina a který vám přinášíme.

Stanislav Hlučka: Hbitý jako rtuť

Jste prý posledním stíhačem žijícím v Čechách, který má na svém kontě bojové sestřely z druhé světové války. Kolik vám jich bylo přiznáno?

Celkem jde o čtyři sestřely, za něž jsem také obdržel čtyři válečné kříže. Vedle toho jsem ale řadu nepřátelských letadel ve vzduchu poškodil, což se za války také počítalo.

Létal jste již ve Francii v roce 1940?

Po prezentaci v jihofrancouzském Agde mě poslali do přeshkolovacího střediska blízko Bordeaux. Tam bylo fajn, intenzivně jsme létali na tamním letišti. V Agde panoval hrozný zmatek. Vývoj událostí byl ale tak rychlý, že na frontu jsme se již nedostali. Jinak jsme se ale špatně neměli, bylo tam dobré zázemí. Podobně jako ostatní francouzští vojáci jsme dostávali každý den v poledne půllitr vína. Všude kolem byla vinařská oblast, chodili jsme k sedlákovi se džbánkem pro víno. Bylo hrozně levné.

Pokračování na str. 5.

Odešel generálmajor Stanislav Hlučka

Dokončení ze str. 4.

V Anglii jste si už ale zabojoval do sytosti...

Tam mě nejdříve poslali do Duxfordu, jenomže pak přicházeli ještě ti starší piloti, kteří létali ve Francii, a tak nás odveleli na přeškolení. Po jeho skončení jsem byl zařazen k naší 313. peruti.

Začal jste létat na hurricanech, později jste přešel na spitfiry. Jak na tyto stroje vzpomínáte?

Ze všech těchto letadel jsem létal nejraději na Spitfire IX., to bylo takové univerzální letadlo. Dobře se mi s ním létalo i bojovalo. Byla to obratná stíhačka, která se uplatňovala i ve středních výškách.

Jak vůbec probíhalo přeškolení na jednotlivé typy? Kolik jste toho museli nalétat?

To byla poměrně rychlá záležitost. Je potřeba si uvědomit, že byla válka a obrovský nedostatek pilotů. Ze všeho nejdříve se udělal okruh v dvoumístném letounu a když instruktor viděl, že je člověk schopen létat, mohl již plnit samostatné úkoly.

Při bojovém letu nad Francií jste byl zraněn, vzpomínáte si na tyto okamžiky?

Nedělal jsem si žádné zápisky, takže některé záležitosti si vybavuji už jen matně. Doprovázeli jsme tehdy střední bombardéry nad francouzský Brest. Letělo se vždy ve čtyřčlenných skupinách, po stranách byli stíhači. Nad Brestem byl již z dálky vidět černý mrak. Jeden z bombardérů našeho roje dostal plný zásah a vzduchem létaly úlomky a střepiny. Jedna z nich mi prorazila kabinu a zasáhla mě do krku. Všude byla spousta krve. Musel jsem si tu ránu

držet rukou, takže bylo obtížnější pilotovat, navíc motor letounu začal vynechávat. Naštěstí se mi ho ale podařilo dotáhnout přes kanál do Anglie, kde jsem ještě celkem v pohodě přistál. Vystoupil jsem na křídlo a svalil se na zem. Víc už si nepamatuji. Omdlel jsem v důsledku příliš velké ztráty krve.

V mládí jste hodně sportoval, byl jste známý i jako fotbalista. Myslíte si, že i tohle vám za války pomáhalo?

Fotbal jsem hrál v útoku. Stejně útočný jsem byl i ve vzduchu. Jako kluk a dorostenec jsem se hodně angažoval v Sokole. V něm vybírali z každé župy dva dorostence do Prahy do Tyršova domu. Byl jsem mezi nimi. V Praze nám dávali olympionici pořádně do těla. Učili nás například, když jsme se při veletoci utrhlí z hrazdy, jak máme padat. To byla vynikající průprava. Mnohé z těchto zkušeností jsem později využil i jako válečný pilot.

Měl jste při vzdušném souboji nějaké finty, taktické prvky, které jste nejvíce uplatňoval?

To se nedá takhle říci, hodně záleželo na tom, jak jsem byl napaden a z jaké pozice.

V čem jste vynikal, byl jste dobrý střelec, anebo vám naopak vyhovovalo manévrování?

Střelec jsem byl slušný. Ani manévrování ale nebylo mou slabou stránkou. Fajtl o mě s trochou nadsázky napsal, že jsem byl hbitý jako rtuť. Odvážný až krkolomně. Rozený stíhač, vždy plný elánu. Myslím, že jsem si nemálo předpokladů pro tuto profesi přinesl ze sportu, o kterém jsem se již zmínil.

V únoru 1944 jste se rozhodl odejít společně s Fajtlem a dalšími letci do Sovětského svazu. Co vás k tomu vedlo?

To byla tehdy taková akce. V Rusku neměli vůbec žádné letectvo, tak udělali výzvu, ať se přihlásí, kdo by tam chtěl odejít. V té době jsem na schodech potkal Fajtla. Zeptal se mě rovnou: „Malej, půjdeš se mnou do Ruska?“ Odpověděl jsem mu, že když mě vezme, tak že jo. Na základě toho jsem byl zařazen do této jednotky. Myslím si, že rozhodující roli sehrálo právě to, že odcházejícím stíhačům měl velet Fajtl. To byl dobrý velitel. U naší perutě jsme měli výbornou partu. Byl jsem jeden z nejmladších, ale všichni mě brali jako naprosto rovnocenného partnera.

Věděli jste, co vás čeká, nezaskočila vás situace a podmínky v Rusku?

Myslím si, že ne. U letectva vládly přece jenom jiné poměry než u pěchoty. Navíc jsme byli na leccos zvyklí. Přeškolení na lavočky proběhlo velice rychle. Instruktor s námi udělal jeden okruh a davaj.

Letoun La-5 byl ale něco jiného, než na co jste byli doposud zvyklí...

Hodil se vysloveně do polních podmínek ruských letišť. Přístrojové vybavení bylo samozřejmě podstatně jednodušší. Byl stavěn do čtyř tisíc metrů. Ve vybavení neměl kyslík. Naším úkolem bylo podporovat a chránit hlavně pozemní vojska a bitevní iljušiny. Rusům jsme také ukázali svou přesnou skupinovou slétanost. Měli jsme v ní velkou praxi, neboť v Británii se veškeré doprovody prováděly ve skupinách. Snažili se nás sice napodobovat, ale vypadali pak ve vzduchu jako splašené hejno.

Když jste se dozvěděli, že poletíte na Slovensko, přijali jste to s radostí?

To bylo trochu složitější. Psali jsme do Moskvy, že chceme, abychom byli odesláni na frontu. Nějakou dobu trvalo, než jsme dostali odpověď. Pak přijel náš velvyslanec Zdeněk Fierlineger s tím, abychom nikam nespěchali, že nás ještě budou potřebovat. Chtěli z nás tenkrát udělat takovou skupinu proti letcům ze Západu. To se jim ale nepovedlo, a tak se po roce 1948 většina z nás pomstili kriminálem. Teprve pak přišel rozkaz k přeletu na Slovensko. Letěl jsem s Fajtlem v první skupině z Krosna. Byli jsme už u hranic, když velitelí najednou nečekaně klesl tlak oleje v mašině. Museli jsme se otočit zpátky. Naštěstí jsme se ale celkem bez problémů dostali do Krosna. Dřív, než opravili závadu, startovala na Slovensko druhá skupina. Koukali jsme se za ní hodně smutně. K večeru bylo letadlo opravené, a tak jsme znovu odstartovali a už celkem bez problémů přistáli na letišti Tri Duby.

Hned druhý den po přeletu posledních příslušníků pluku jste zorganizovali úspěšný útok na letiště v Piešťanech, které drželi Němci...

Slováci nás informovali o tom, že piloti z Piešťan na ně zle dotírají. A tak nás osm odstartovalo směrem na piešťanské letiště. Vedl to tenkrát nadporučík Josef Stehlík, který před válkou v Piešťanech

Pokračování na str. 6.

Odešel generálmajor Stanislav Hlučka

Dokončení ze str. 5

sloužil. Znal tedy perfektně terén. Letěli jsme hodně nízko nad zemí, aby nás nemohli zaměřit. Těsně před letištěm jsme dostali rozkaz k rozestupu. Němci měli letouny seřazené podle železniční trati. Tak jsme je hned pokropili. Pak jsme se Stehlíkem vystoupali do výšky pěti set metrů a hlídkovali, abychom nemohli být napadeni dalšími stíhači. Něco se ale blýskalo u řeky poblíž mostu. Němci tam měli ukryté další stíhací messerschmitty, a tak jsme je se Stehlíkem napadli a teprve potom se přidali ke klukům a vrátili se zpátky na letiště. Tehdy jsem také vystrašil zástupce velitele naší perutě Leopolda Šroma. Vrtulový kužel mého letounu totiž natřeli na červeno, což mívali Němci. Šrom po přistání tvrdil, že ho pronásledoval focke-wulf. My jsme ho ale nikde neviděli, vtom mi to došlo. Šli jsme k mému letounu a já mu ukázal natřený kužel. Nakonec jsme se tomu všichni zasmáli.

Na Slovensku jste sestřelil jeden letoun Fw-190 a druhý poškodil, vzpomínáte si na tuto událost?

Asi ve třech tisících metrech jsem hlídkoval mezi Banskou Bystricí a Breznem. Najednou se ve vysílačce ozvalo, že je letiště napadeno, že tam jsou Němci. Tak jsem to otočil a asi v tisíci metrech jsem uviděl protivníka. Letěl jsem přímo k němu a snažil se zaměřit. Asi ve sto metrech jsem vypálil dávku a Němec to dostal. Okamžitě jsem točil na druhého, tomu jsem dal také dávku. Ostatní se na mě ale mezitím sesypali. Tak jsem na nic nečekal a uháněl k letišti. Sednul jsem, vylezl z letounu a zjistil, že mi uštěřili výškovku. Měli jsme šikovné techniky, tak to hned opravili. Pak přišla zpráva, že i ten druhý focke-wulf dostal zásah a musel nouzově sednout někde v horách.

Na Slovensku jste určitě hodně improvizovali, jak jste tam měli vůbec zázemí, jak fungovalo letiště?

Zolná bylo polní letiště. Podél jeho jedné strany tekla potok obrostlý stromy. A právě jeho meandry jsme využívali na maskování letounů. Ve srovnání se současností bylo všechno hrozně primitivní. Palivo se vozilo i koňmi, do letounů se čerpalo ručními čerpadly.

Nebyl problém s municí, když jste měli sovětské letouny?

Střelivem jsme byli zásobováni ze

Sovětského svazu. Fungovalo to ale docela dobře.

Jaké byly vaše osudy po skončení války?

Zařadili mě na operační oddělení ministerstva obrany. To pro mě byla příliš administrativní práce, málo se tady létalo, a tak jsem utekl do Letňan do výzkumného ústavu. Dělal jsem zkušebního pilota. A právě tady jsem si zalétal na nejvíce typech letounů. Jednou to někdo spočítal a řekl mi, že jich bylo třicet. Byla tady německá kořistní letadla, ruská, anglická i naše.

Který z těchto typů vám nejvíce přirostl k srdci, s kterým jste létal nejraději?

Na to není snadné odpovědět. Létal jsem dopravní letouny, stíhačky, akrobatická letadla. Když Avia vyvinula cokoli nového, všechno se ověřovalo u nás. Byl jsem i u zkoušek našich prvních vrtulníků. Tehdy jsem se dostal do Švédska. Vzpomínám si, že jsem zalétával nový typ akrobatického letounu, který v zatáčkách vynechával. Přistál jsem s ním, sešlo se asi dvacet inženýrů a nevěděli si s tím rady. Musel jsem znovu nahoru. Vystoupal jsem nad letiště, otočil se na záda a letěl tak. Když jsem přistál, tak mi říkali: „Víš, jak dlouho jsi byl na zádech?“ Jen jsem pokrčil rameny a oni, že prý přes půl hodiny. Pak se mám divit, že mě zlobí krční páteř.

Existuje z této doby něco, na co nevzpomínáte příliš v dobrém?

Někdy v šestačtyřicátém nás pozvali na Slovensko. Jako jediný jsem měl zkoušky na letoun Ju-52, a tak jsem pilotoval. V Bratislavě jsme byli tři dny. Bylo tam tehdy všude spousta vína, koňalo se nějaké vinobraní. Bylo mi jasné,

že poslední den si nesmím dát ani kapku. Čekal mě totiž přelet zpátky do Prahy. Potkali jsme ale kluka, který sloužil u 312. perutě jako mechanik. Bylo to shledání po několika letech. Válečným přátelstvím se nemůže nic vyrovnat. Museli jsme mít výbornou partu, jinak to ani nešlo. A to včetně techniků. Piloti se na ně museli absolutně spolehnout. Říkal, že má v Bratislavě restauraci, a zval nás k sobě. Nemohli jsme ho odmítnout. Poseděli jsme, popovídali si. A on že nám objedná taxi až na letiště. Na cestu nás ještě obložil lahvemi vína. Když jsme přijížděli k junkersu, okamžitě jsem vystřízlivěl. Odemkl jsem dveře, chlapi nastoupili a já odstartoval. Schválně jsem letěl v nízké výšce, otevřel jsem si okénko, aby mě ovíval čerstvý vzduch. Všechno našťastí dobře dopadlo. Únava z alkoholu se mi vrátila, až když jsem seděl doma v Praze ve svém bytě.

Bude vám osmdesát devět let, zajímáte se ještě pořád o létání?

Samozřejmě, jinak to ani nejde. To je láska na celý život.

Změnily se za tu dobu nějak generace pilotů, jsou současní kluci, kteří létají, jiní, než jste byli vy před sedmdesáti lety?

Myslím si, že ne. Ten zápal pro létání je pořád stejný. Jen ta doba se změnila a s ní samozřejmě podmínky pro létání. Já měl štěstí, že jsem začal létat v okamžiku, kdy pro tuto činnost vládla obrovská euforie. Říkalo se, že vzduch je naše moře.

Foto: Jiří Hokův a archiv Stanislava Hlučky

Neobvyklé podzimní proměny

Je tu podzim, ať se nám to líbí nebo ne. Studené plískanice, vítr, mlha, ale také vůně zrajícího ovoce a krásně zbarvené listí. Podzim ukázal svoji pravou tvář v okamžiku, kdy se nám to nejméně hodilo. Jako každý rok jsme naplánovali „Dýňové odpoledne“, ale počasí se rozhodlo zmařit naše plány. Až na druhý pokus proběhla za chladného počasí akce, na kterou již tradičně přicházejí rodiče s dětmi a na školní zahradě vystavují svoje pracně vyrobená dýňová překvapení. Výrobky byly překrásné, atmosféra příjemná

a návštěvníků plná zahrada. Možná si ani nevšimli toho, co nás tolik trápilo. Naše terasa se sice dočkala o prázdninách rekonstrukce, ale při ní vzala za své téměř všechna tráva a zelených ostrůvků zbylo jen pomálu. Kdo ví, jestli by vydržely do jara!

Kdo by čekal, že spadané listí překryje udupanou hlínu a zbytky trávy, ten by se mýlil. Školní zahrada se během jednoho týdne zazelenala svěží travičkou. Na neobvyklé podzimní proměně má velkou zásluhu firma Květ manželů Vrbových, kteří nám jako sponzorský dar věnovali kobercový trávník. Poděkování také patří panu Plevovi a panu Mazálkovi, kteří travní koberce položili. Děti tak mohou již za čtrnáct dnů běhat po krásné upravené zahradě.

Ilona Langerová, foto archiv školy

Timy

To je jméno jedné speciální psí slečny, která bude od konce listopadu bydlet v naší obci. Výjimečná je tím, že je asistenčním psem pro zdravotně postižené.

Asistenční psi mohou částečně nahradit službu osobního asistenta nebo rodinných příslušníků a snížit závislost tělesně postižených na jejich péči. Každý asistenční pes je „šitý“ na míru potřebám konkrétního klienta. Výcvik asistenčních psů je ze všech typů výcviku nejnáročnější a na rozdíl od výcviku vodících psů pro nevidomé se na něj nevztahuje státní příspěvek. Činnost společnosti, která se věnuje výcviku, je zatím financována ze sponzorských darů, příspěvků různých institucí, fondů a nadací.

Existuje několik typů asistenčních psů podle typu pomoci. Jedním z nich je šikovný společník. Jeho „páníčkem“ není postižený, ale osoba pečující o postiženého. Šikovní společníci jsou umisťováni do domácností s velmi těžce postiženými klienty, kteří by sami nemohli dávat psům povely. Vel-

kou součástí práce šikovných společníků je domácí canisterapie. Takový pes umí mimo jiné např. otevřít dveře mamince, která nese postižené dítě v náručí, přinést určený předmět a předat ho správným způsobem, sundávat jednotlivé části oblečení, podávat spadlé předměty, zvednout poklesnutou hlavu atd.

Získat asistenčního psa není jednoduchá záležitost. Vše o jejich výcviku, pravidlech poskytování psů a mnoho dalších zajímavých informací naleznete na www.pomocnetlapky.cz

Výše jmenovaná Timy je šikovný společník Míši Obra. Aby náročný výcvik přinesl správný užitek, je třeba dodržovat velké množství pravidel. Jejich vzájemné soužití bude trvat několik měsíců. Pro pejska není snadné pochopit, že jeho „páníčkem“ je „človíček“ na kočárku, a ne ten, kdo mu dává povely.

Proto se na vás všechny obracím s prosbou. **Nežádejte nás o možnost**

pohládít si pejska - to se nesmí. Pokud nás potkáte se svým pejskem, zabraňte prosím jejich vzájemnému kontaktu, - to se také nesmí, i když jsou oba hodní a nic by si neudělali. Pokud se budete chtít na cokoli zeptat, nebojte se, rádi vám odpovíme, pokud to budeme vědět.

Na závěr přidávám fotografii z první secvičné, na které je Míšův šikovný společník. Bezpečně jej poznáte podle vestičky, kterou jsou všichni asistenční psi označeni. Za celou naši rodinu děkuji za vaše pochopení a toleranci.

K. Obrová

Pěší pouť do Ostrihomi

Před několika lety navázal P. Jan Nekuda na tradici našich předků a zorganizoval pěší pouť do Mariazell v Rakousku. Jistě ho inspiroval i blažovický rodák Šebestián Kubínek, který do Mariazell pravidelně putoval.

Od první obnovené poutě se konaly další, také do Vamberic v Polsku a letos do Ostrihomi v Maďarsku.

Nikdy jsem o tomto poutním místě neslyšela a tak jsem hledala, kde se nachází.

Zjistila jsem, že Ostrihom je kousek od slovenského Štúrova. Stačí přejít most přes Dunaj a jste tam. Ale než jsme se dostali k tomuto mostu Mária Valéria Híd museli jsme ujít 260 km pěšky.

Vyrazili jsme v neděli 24. 8. ve 14.30 hod. od blažovického kostela. Bylo nás devatenáct + jeden šofér, který jel s doprovodným vozidlem. Vezlo potraviny, zavazadla a případně mělo posloužit těm, kteří by již nestačili v chůzi. Věkové složení bylo v rozmezí od 17 do 72 roků, 11 mužů a 9 žen.

Cíl našeho prvního dne byl v Žarošicích. Tam jsme došli po 25 km přes Vážany, Koberice a Zdravou vodu. Druhý den jsme pokračovali přes Násedlovice, Čejč, Čejkovice až do Lanžhotu.

Touto 47 km dlouhou cestou nás provázely výstřely děl z vinohradů - vinaři se snažili zachraňovat úrodu před špačky. Ráno jsme pokračovali přes Kúty do známého poutního místa Šaš-

tín a odtud přes vojenský prostor Záhorie, kde nás doprovázela také střelba, pro změnu z právě probíhajícího vojenského cvičení. Přešli jsme Malé Karpaty a po 46 km cesty jsme se ubytovali ve Smolenici. Další den jsme kousek cesty jeli vlakem nebo na kole, pěšky jsme ušli jen 24 km. Cesta vedla přes Trnavu, Leopoldov, Hlohovec až do Zbehu u Nitry. Ve čtvrtek jsme si prohlédli nitranský hrad a po trase dlouhé 43 km jsme se za soumraku dostali do Maně. V pátek ráno jsme někteří již pokulhávali a ošetřovali puchýře, přesto jsme se s elánem vydali na cestu. Přes lázně Podhájská jsme pokračovali 47 km na jih na poslední nocleh do Svodína. Přestože je vzdálen 28 km od hranic, většina lidí zde mluví jen maďarsky.

Ráno jsme si přivstali, byla sobota

a před námi posledních 28 km. Po šesté hodině jsme vyrazili na závěrečnou část naší pouti. Když jsme přicházeli do Štúrova, uviděli jsme již kopule ostrihomské katedrály. Byl to nádherný pocit vidět, že se blížíme k cíli. Zrovna jsme byli v polovině mostu nad Dunajem, když začaly zvony z ostrihomské katedrály zvonit poledne. Zastavili jsme se. Unaveni ale šťastni jsme prožívali pocit vděčnosti a radost, že jsme došli.

Po mši sv. jsme si prohlédli nádhernou katedrálu a venku sochu korunovace uherského krále Štěpána.

To již na nás čekala auta, která nás odvezla domů. Někteří vytrvalci ještě zvládli zpáteční cestu na kole a v neděli o půlnoci dorazili do Blažovic.

Eliška Švábenská

Foto: Vl. Kuklínek

Zdařilá akce

Psát o výstavě ovoce, zeleniny a květin, která proběhla 21. září v kulturním domě, znamená hledat slova

chvály. V následujících řádcích vás o tom chci přesvědčit.

Nápad spojit dvě akce v jednu a ochota hasičů přijmout nabídku byly základem úspěchu.

Výstavu iniciovala a připravila skupina (relativně) mladých žen. Pod záštitou zahrádkářů a ve spolupráci s Kulturní komisí při ZO Blažovice a pracovníky obecního úřadu, ale s překvapivým nasazením a třeba dodat i se šťastnou rukou.

Ke spolupráci získaly mateřskou i základní školu, snad osobním kouzlem přilákaly k vystavování řadu vystavovatelů s rozmanitými exponáty o poměrně vysokém počtu vzorků. Uspořádáním expozice ukázaly, že vědí jak zvládnout i velký prostor sálu. Nechaly vyniknout krásu exponátů, ať to byly kresby, plasty či rostlinný materiál.

Shrnutí: Dobré dílo se podařilo! Vy, kteří jste se jakkoliv podíleli, jste ukázali, že u nás v Blažovicích lidé umí. Díky vám.

J.N.

Fotografie z výstavy i na webu obce

Svatováclavský běh v Blažovicích aneb Moravské Běchovice

Autor Pavel Košťál

Den české státnosti se dá slavit různě. Blažovická sportovní chasa, orlové a hasiči v čele s Františkem Kubínkem starším, ho slaví běžecky a není jistě náhodou, že vytrvalostní běh na 11 km, tvořený třemi okruhy po obci a jejím okolí, figuroval letos jako finálový souboj dvou běžeckých jihomoravských pohárů.

Končil zde Letní běžecký (Kocourkův) pohár sestávající z 18 závodů a Pohár hejtmana, tvořený běhy Velká Morava v Mikulčicích, Během kolem Mohyly míru v Šaraticích a Svatojáclavským během v Blažovicích.

Letošní nedělní sváteční den se po všech stránkách v Blažovicích vydařil. Časně zrána bylo ještě poměrně chladno, ale od desáté hodiny slunce svými paprsky začalo milostivě zahřívát všechny ještě ztuhlé přítomné, z nichž mnozí nenápadně a preventivně přitápěli „mlékem starců,“ což, jak víme my všichni dobří moravští rodáci, je burčák. Tento skvostný vinný mok se zde po celý boží prosluněný den popíjel celkem houfně a i on byl tak trochu původcem skvělé a družné atmosféry, která na fotbalovém hřišti, proměněném pro nedělní slávu na atletické kolbiště, panovala od kuropění do klekání.

Pátý ročník Svatojáclavského běhu složením účastníků opět potvrdil fakt, že příznivci vytrvalostních běhů se rekrutují ponejvíce z příslušníků střední a starší generace. „Moravské Běchovice“ nemohly sice šířit kvalitu startovního pole a jeho početností konkurovat

ve stejném termínu pořádanému mistrovskému silničnímu závodu na 10 km ve skutečných Běchovicích, ale vítězství a úspěšní aktéři z malé, běhu zaslíbené vesničky z „Napoleonova kraje“ si své pomíjivé chvilky slávy užívali se stejnou vehemencí, jako vítězové tradičních velkých Běchovic.

Úvod běžecké pobožnosti obstarali jako vždy ti nejmladší, mezi nimiž je nutno hledat a objevovat další naděje národa nejen na poli sportu, neboť boží mlýny melou pomalu, ale spolehlivě a i současní jurové a junáci hýřící silami a vitalitou se za čas dostanou do situace, kdy na ně neodvolatelně zaútočí drtivá přesila stárí, a jejich místa zaujmou mladší.

Vzpomenuto bylo na skromného kamaráda a obětavého trenéra atletického potěru Zetoru Brno Aloise Plcha, který tu před třemi roky při mílařském běhu na 6000 m vypustil navždy svou duši, kteroužto nemilou událost trvale připomíná zbudovaný pomníček v háječku u hřiště.

Tento běh se letos běžel jako 2. ročník Memoriálu Aloise Plcha a zvítězil v něm syn hlavního organizátora Kubínka triatlonista František Kubínek junior, jemuž ani klubová oslava na ukončení triatlonové sezony, která se odbyvala v Blažovicích o den dříve, neodčerpala jeho mladickou zdatnost.

Pokračování na str. 10

Výsledky blažovických borců

Benjamínci - dívky 6. Kateřina Bártková 8. Veronika Mazálková 1□. Martina Páleníková 12. Josefina Rozsivalová 13. Valentina Rozsivalová 17. Anna Kašpaříková 19. Magdalena Bártková 22. Zuzana Martináková Benjamínci - chlapci 1. Marek Daněk 2. Kryštof Paulík 3. Patrik Paulík 7. Vít Vičar 1□. Marek Paulík 12. Václav Daněk 16. Tomáš Hutta	Nejmladší žactvo - dívky 5. Marcela Paulíková 8. Marie Daňková 13. Daniela Bártková Nejmladší žactvo chlapci 7. Filip Chromý 15. Adam Daňhel 18. Tomáš Lengál Mladší žactvo - dívky 4. Lenka Štěpánková 6. Markéta Říčánková 1□. Barbora Páleníková Mladší žactvo - chlapci 5. Petr Kříž 6. Libor Daněk 9. Radim Bílek 15. Michal Klačka	Žactvo - dívky 2. Petra Rybová 5. Lucie Paulíková Žactvo - chlapci 3. Petr Daněk 4. Tomáš Hanák 6. Lukáš Mazálek 7. Ondřej Hanák 9. Martin Štěpánek 11. Marek Chromý Starší žactvo - dívky 2. Nicola Franková Starší žactvo - chlapci 6. Václav Bílek 8. David Paulík 9. Tomáš Mazálek 1□. Pavel Vašulín	MEMORIÁL ALOISE PLCHA 6000 m Dorostenci: 3. Ondřej Kaláb (celkově 13.) 4. Pavel Kaláb (14.) Dorostenky: 5. Kamila Kubínková (36.) Junioři: 1. František Kubínek (1.) Muži: 5. Michal Klačka (8.) 7. Karel Kaláb (15.)	HLAVNÍ ZÁVOD 11 000 m Ženy A: 16. Martina Švábenská (celkově 136.) Muži A: 31. František Kubínek ml. (61.) 41. Jiří Slouka (1□5.) Muži C: 12. František Kubínek st. (78.) 21. Kaláb Alois (1□6.) Muži E: 4. Jan Kašpařík (147.)

Svatováclavský běh v Blažovicích ...

Dokončení ze str. 9.

Kratší závod na trati 6000 m byl „předskokanem“ toho hlavního svatováclavského na 11 000 m. Letošním králem běžecké blažovické stopy se stal zaslouženě opět člen extraligového atletického družstva VSK Univerzity Brno majícího ve znaku moudrou sovu Martin Kučera. Už ve druhém okruhu si vytvořil nadějný náskok před druhým Danielem Orálkem a v dalším průběhu závodu si s přehledem doběhl pro první místo. Současně se stal vítězem Poháru hejtmána, neboť dosáhl nejnižšího součtu časů ze všech tří závodů.

Rozzávoděný Dan Orálek z AC Moravská Slávia Brno udržel druhé místo, o které ho chtěl připravit v Česku žijící Bulhar Ivan Čotov. Orálek po výhře v ultramaratonu na 100 km v Nizozemsku a po vítězné hodinovce při Morenda mítinku ve středu 24. září však měl dostatek sil na to, aby snažícího se Bulhara udržel bezpečně za svými zády. Stal se také letošním celkovým vítězem Letního běžeckého poháru, jehož vyhodnocení se však v Blažovicích nekonalo a proběhl až 8. října ve škole na Svážné ulici v Brně-Novém Lískovci.

Ženám dominovala veteránka Ivana Martincová, za níž skončila její oddílová kolegyně Eva Müntrová, která naproti tomu získala Pohár hejtmána a další odměny k tomu. Třetí příčku ukořistila další brněnská běžkyně Věra Nováková. Lucie Skybová z Olympu Brno nemusela ještě upít noci, ale z poháru hejtmanského upít mohla, neboť ho získala za stříbrnou pozici v běžecké tour.

Na trase se běžci a běžkyně míjeli s jezdci na historických velocipedech Josefem Zimovčákem a Ivanem Křivánkem, kteří suverénně ovládají tyto předchůdce současných kol a dokonce na nich i závodí. I ti nejstarší vytrvalci jako je dvaasedmdesátiletý slovácký šohaj Květoslav Hána, kterého od běhání neodradilo ani to, když mu kdysi manželka v touze udržet ho pouze doma spálila běžeckou obuv, bojovali „na krev“ a nic si nedarovali. O to větší pak byla jejich radost na stupních vítězů jak ve vlastním běhu svatováclavském, tak v Poháru hejtmána, jehož vyhodnocení se konalo na závěr.

Přítomný hejtmán Stanislav Juránek

byl na roztrhání. Závodil, odměňoval, zrovna tak jako místní dobrá duše František Kubínek. Měli toho oba dva určité plné zuby, ale nedali na sobě znát únavu, která se po pro ně hektickém dni určité dostavila.

Při vyhodnocování Poháru hejtmána měl ovšem hlavní slovo ředitel této běžecké tour Petr Kotyza, neboť tomuto poháru vládla pořadatelsky VSK Univerzita Brno, oddíl atletiky. Dobře se držel také Honza Rýdlo, který celý den moderoval na jedničku a značně přispěl k dobré úrovni tohoto sportovního podniku.

Byl to také on, kdo seznámil přítomné se zprávou, že v Berlíně vytvořil etiopský maratonec Haile Gebrselassie nový světový rekord v maratonu časem 2:03:59 hod.

Převzato z www.behy.cz

Blažovické kapely - KERN

Dnešním zastavením končím seriál o Kernu z let minulých i současných.

Po méně úspěšné fázi z konce 90. let, kdy z původní formace zbyl jen zpěvák J. A. Kronek a basista L. Machata, bylo jasné, že nejlepším řešením bude znovuoobnovení kapely v původní sestavě. Sešli jsme se tradičně u piva v Bosonohách a vytyčili si nejen repertoár, ale i dobu jednoho roku s tím, že se pak uvidí. Nadšené přijetí publika na premiéře ve Šlapanicích a následné příjemné další koncertování protáhlo toto období o dalších pět let. Kapela pochoptitelně pociťovala podvědomě nutnost nahrát další CD, nicméně jsme se k tomu nedostali. Důvodem bylo nejen časové zaneprázdnění, ale i rozdílné

postoje k dalšímu směřování Kernu a taky různé osobní boje, které jsme neuměli včas řešit.

Nyní, v roce 2008, kapela nehraje, protože J. A. Kronek si zkouší svůj akustický projekt, já sám přežívám v kapele Regon, brácha Karel zvučí a produkuje velké festivaly, ale hlavně vedeme diskuzi, jak dál. Potěšitelné je to, že sílí chuť ještě něco dokázat, protože celoživotní zkušenosti nám ukazují, že ne vždy se daří, ale nakonec se vše v dobré obrací.

Přeji vám, milí Blažováci, mnoho optimizmu a úspěchů do dalších let a snad se sejdeme na některém z dalších koncertů naší kapely.

Tony Vodička + KERN

NATÍRÁNÍ MALOVÁNÍ

PRO VAŠE BYTY
KANCELÁŘSKÉ
PROSTORY
VÝROBNÍ HALY
ŠKOLY

BOHDAN HEROSCH
KOZÍ 75
BLAŽOVICE
TEL.: 731 163 824

sádkartonářství a tesařství

DANIEL CAPIL

Sivice 132
Pozořice
Psč: 66407

Po - Pá 7:00h - 16:00h
tel.: 736 523 697
Ičo: 74689215

Blažovický zpravodaj najdete i na adrese www.blazovice.eu